[2008] 10 S.C.R. 454

କେ.ଡି. ଶର୍ମା

ବନାମ

ଭାରତୀୟ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରାଧିକରଣ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4270/2008)

ଜୁଲାଇ 9, 2008

[ସି.କେ. ଥାକର ଏବଂ ଡି. କେ. ଜୈନ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନିରପେକ୍ଷତା - ଭୌତିକ ତଥ୍ୟର ଦମନ - ରିଟ୍ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ - ଏହାର ପ୍ରଭାବ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ : ରିଟ୍ ଅଧିକାରିତା ଅଧୀନରେ ଯାହା ବିଶେଷାଧିକାର, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ, ବିବେକାଧୀନ ଏବଂ ଅସାଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଅଟେ, ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ହେରଫେର ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ସହିତ ସମାନ ହେବ - ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତିକାର ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଏକ ବିଷୟ ନୁହେଁ - ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଚାର ନକରି ଏପରି ଆବେଦନ ମୂଳରୁ ଖାରଜ ହେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ - ଅଦାଲତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଏପରି ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବମାନନା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି - ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ, 1950 - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଏବଂ 226 ।

ଚୁକ୍ତି - ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି - ଚାରୋଟି ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବାତିଲ - ପଞ୍ଚମ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅଧୀନରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ମଞ୍ଜୁର - ପଞ୍ଚମ ଟେଣ୍ଡର ନୋଟିସ ଅଧୀନରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ମଞ୍ଜୁରକୁ ଆପତ୍ତି କରୁଥିବା ନିଲାମ ଡକାଳୀ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ - ଆପତ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେଲା - ନିଲାମ ଡକାଳୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ କାରଣ ତାଙ୍କ ନିଲାମ ଡାକକୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ନଥିଲା - ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ନୋଟିସ ଅଧୀନରେ ନିଲାମ ଡକାଳୀଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି - ନିଲାମ ଡକାଳୀଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ପ୍ରଦାନ - ଚୁକ୍ତିନାମା ମଞ୍ଜୁରକୁ ପଞ୍ଚମ ଟେଣ୍ଡର ନୋଟିସ୍ ଅଧୀନରେ ଠିକାଦାର ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି - ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଅଧୀନରେ ମାମଲାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ - ପଞ୍ଚମ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅଧୀନରେ ଠିକାଦାର କୌଣସି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ହୋଇଥିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଠକେଇ ବୋଲି ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ: ମାମଲାର ତଥ୍ୟରେ କୌଣସି ଠକେଇ ହୋଇ ନଥିଲା କାରଣ ଠିକାଦାର ପ୍ରକୃତରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ପକ୍ଷ ଥିଲେ - ପଞ୍ଚମ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅଧୀନରେ

ଦିଆଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ, ଠିକାଦାର ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡରର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅଧୀନରେ ଚୁକ୍ତି କରିବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ- "ଜାଲିଆତି"- ଅର୍ଥ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଭାରତୀୟ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରାଧିକରଣ (ସେଲ୍) ଲୁହାପଥର ସଂଗ୍ରହ, ପରିବହନ ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଁ ଟେଣ୍ଡର ଜାରି କରିଥିଲା । ଟେଣ୍ଡର୍ ର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ (ଟେକ୍ନୋ-କମର୍ସିଆଲ ପାରାମିଟର) କେବଳ ଜଣେ ନିଲାମ ଡକାଳୀ ଅର୍ଥାତ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଯୋଗ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଟେଣ୍ଡର (ମୂଲ୍ୟ ନିଲାମ) ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ ଖୋଲାଯାଇ ନଥିଲା କାରଣ ଏହାକୁ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସର୍ବନିମ୍ନ ତିନୋଟି ବୈଷୟିକ-ବାଣିଜ୍ୟିକ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଟେଣ୍ଡର ପ୍ରକ୍ରିୟା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ 2ୟ, 3ୟ ଏବଂ 4ର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚମ ଥର ପାଇଁ ଟେଣ୍ଡର ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ 3 ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ମଞ୍ଜୁର କରିବାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଲାମ ଡାକକୁ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପକୃତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ପୂର୍ବ ଟେଣ୍ଡରଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାମଲା ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିଚାର କରାଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ଖୋଲିବାକୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ନୂତନ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଆଦେଶକୁ ବିଫଳ ଭାବେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଟେଣ୍ଡର ଖୋଲିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ସମାଧାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ମାମଲା ଗୁଡିକର ଫଇସଲା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ

ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ତଥା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଠକେଇ କରାଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ କେବେ କୌଣସି ବୁଝାମଣା କିମ୍ବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣାରେ ପ୍ରବେଶ କରିନାହାନ୍ତି, ତେଣୁ ଜାଲିଆତି ହୋଇଛି ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାବିଧି ପ୍ରାଧିକୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଚମ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଅଧୀନରେ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ପାଇଁ ଥିଲା ଏବଂ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ନଂ 4 ଅଧୀନରେ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ:1.1 ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଅସାଧାରଣ, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅଟେ । ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ କରିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିଶେଷାଧିକାର ରିଟ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ରିଟ୍ ଅଦାଲତକୁ ଯାଉଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ନିର୍ଭୁଲ ତଥ୍ୟ ସହିତ ଆସିବା ଉଚିତ, କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ଲୁଚାଇ କିମ୍ବା ଦମନ ନକରି ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ଲୋଡିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟର କୌଣସି ସ୍ୱଷ୍ଟ ଖୁଲାସା ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ଅଦାଲତକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବାରେ ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଦାବି କରିଥିବାର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଚାର ନକରି ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ମୂଳରୁ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରେ ।

ଏସ୍.ପି. ଚେଙ୍ଗଲବାରାୟା ନାଇଡୁ (ମୃତ), ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନାମ ଜଗନ୍ନାଥ (ମୃତ), ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **1994 (1) SCC 1;** *ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଲ ଡିଷ୍ଟିଲେରୀ,* **1977 (2) SCC 431;** *ବିଜୟ କୁମାର ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ,* **1983 (3) SCC 333;** *ୱେଲକମ ହୋଟେଲ ବନାମ ଏ.ପି. ରାଜ୍ୟ,* **1983 (4)**

SCC 575; *କୃଷି ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ବନାମ ଓସୱାଲ ଏଗ୍ରୋ ଫର୍ଣ୍ଣେ,* **1996 (4) SCC 297;** *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସରବ ପ୍ରୀତ,* **2002 (9) SCC 601;** *ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ମୁନୀଶ ସୁନେଜା,* **2001 (3) SCC 92;** *ଅଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫିସର୍ସ ମହାସଙ୍ଘ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ,* **1990 Supp SCC 336;** *ବିଜୟ ସୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ,* **2003 (9) SCC 401 - ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ରଖାଯାଇଛି ।**

ଏ. ଭି. ପାପାୟା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏ.ପି. ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **2007 (4) SCC 221 - ପ୍ରଭେଦନୀୟ ।**

ଆର୍. ବନାମ କେନ୍ସିଙ୍ଗଟନ୍ ଏକ୍ସପାର୍ଟେ ପଲିଗ୍ନାକ୍ 1917 ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଆୟକର କମିଶନର **1917 (1) KB 486: 86 LJ KB 257: 116 LT 136 - ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।**

1.2 ଯେଉଁ ପକ୍ଷ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କିମ୍ବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଶେଷ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, ସେ ସତ୍ୟବାଦୀ, ସ୍ୱଷ୍ଟବାଦୀ ଏବଂ ଖୋଲା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ସେ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟ ବିନା କୌଣସି ସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ, ଯଦିଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛି । ତାଙ୍କୁ 'ଲୁଚକାଳି' ଖେଳିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ଚାପି ରଖିବାକୁ (ଲୁଚାଇବା) ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟକୁ 'ଭାବିଚିନ୍ତି ବାଛିବାକୁ' କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ନକରିବାକୁ (ଗୋପନ ରଖିବାକୁ) ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ରିଟ୍ ଅଧିକାରିତାର ମୂଳ ଆଧାର ସତ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ (ସଠିକ୍) ତଥ୍ୟର ଖୁଲାସା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କିମ୍ବା ବିକୃତ କରାଯାଏ, ତେବେ ରିଟ୍ ଅଦାଲତ ଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯିବ । ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ବିନା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରତିକାର ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି, "ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଜାଣେ କିନ୍ତୁ ତଥ୍ୟ ନୁହେଁ" ।

1.3 ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଯିଏ ସ୍ୱଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ 'ପୂର୍ବରୁ ଗୋପନ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ' ସହିତ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ଏପରି 'ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ତଥ୍ୟ' ସହିତ ରିଟ୍ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କରିବା କିମ୍ବା ଲୁଚାଇ ରଖିବା ସମର୍ଥନୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ପ୍ରତାରଣା, ଚତୁରତା, ଛଳ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା କଥନ, ଯାହାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ

ବିଶେଷ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତ ଢଙ୍ଗରେ ଦର୍ଶାନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଜକୁ ନିରାପଦ ରଖିବା ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଏହାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ଅଛି । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଫଳ ହେବେ । ବାସ୍ତବରେ, ଏପରି ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

1.4 ଏକ ବିଶେଷାଧିକାରଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ଅବଶ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ବିଶେଷ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଅଦାଲତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ପକ୍ଷର ଆଚରଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବେ । ଏହି ନିୟମ ବୃହତ୍ତର ଲୋକହିତରେ ବିକଶିତ ହୋଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଦାଲତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ଅସତ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାକାରୀମାନେ ଏହାର ଅପବ୍ୟବହାରରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ।

1.5 ଏହି ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ସହିତ ଆଗକୁ ଆସିନାହାନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ କଳ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1) ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ମତବାଦ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୌଳିକ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରିନାହିଁ ବୋଲି ସେ ରିଟ୍ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଏକ ଧାରଣା ଦେଇ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଢଙ୍ଗରେ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବାଛିଛନ୍ତି । ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

2.1 ଏପରିକି ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1**ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା କରାଯାଇନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **2** ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେଲ୍ କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପାୱାର୍ ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି/ପ୍ରତିନିଧି ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ । କୌଣସି ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣିଙ୍କ

ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ସେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** କୁ ସୂଚନା ଦେଇନଥିଲେ ଯେ ସେ ପୂର୍ବରୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ କିମ୍ବା ଠକାମିର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୁହଁରେ ରହିଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଭଙ୍ଗ କରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।

2.2 ନଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା **4** କୁ ଭୁଲ ଭାବରେ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯାହା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା **5** ଅଧୀନରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା **5** ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା **4** ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **2** ର ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ପରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଉକ୍ତ ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **2** ର ନିଲାମ ଡାକ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା **1** ଅନୁରୋଧ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜୋର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା **4** ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅଧୀନରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ।

3. ଜାଲିଆତି ହେଉଛି ଅନ୍ୟର ଅନୁଚିତ ଫାଇଦା ଉଠାଇ କିଛି ହାସଲ କରିବାର ଯୋଜନା ସହିତ ଜାଣିଶୁଣି ପ୍ରତାରଣାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ । ଜାଲିଆତିରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ଉପରେ ଲାଭ କରେ । ଏପରିକି ସବୁଠାରୁ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ଜାଲିଆତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବି କଳୁଷିତ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଜାଲିଆତି ହେଉଛି ଏକ ଅନାବଶ୍ୟକ ଅତିରିକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂଷିତ କରେ, ତାହା ଲୋକଲକ୍ଷୀ ଭାବରେ ହେଉ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷରେ ହେଉ ।

ଏ.ଭି. ପାପାୟା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଏ.ପି. ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **2007 (4) SCC 221** - ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4270/2008

କେ.ଡ଼ି. ଶର୍ମା ବନାମ ଭାରତୀୟ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରାଧିକରଣ ଲିମିଟେଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସି.କେ. ଥାକର]

ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4/2002 ରେ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9-10/2005 ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକର 16.2.2005 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀ ପାଇଁ ମହେନ୍ଦ୍ର ଆନନ୍ଦ, କମଲ ବିହାରୀ ପଣ୍ଡା, ନୀରଜ କୁମାର ଜୈନ, ସଞ୍ଜୟ ସିଂହ, ସନ୍ଦୀପ ଚତୁର୍ବେଦୀ ଏବଂ ଉଗ୍ର ଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, 3 ଏବଂ 4 ପାଇଁ ଜଗଦୀପ ଧନକର, ସୁନୀଲ କୁମାର ଜୈନ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ପାଇଁ କୈଳାସ ବାସଦେବ, କୁମୁଦ ଲତା ଦାସ ।

ହସ୍ତକ୍ଷେପକାରୀ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ସନ୍ତୋଷ ମିଶ୍ର ଏବଂ ଶର୍ମିଳା ଉପାଧ୍ୟାୟ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ **ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସି. କେ. ଥାକର**ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ।

1. ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

2. 2002 ମସିହାର ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4 ରେ 2005 ମସିହାର ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9 ଏବଂ 10 ଏବଂ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 57/2004ରେ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 16 ଫେବୃଆରୀ, 2005ରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ।

3. ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏହା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଭାରତୀୟ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରାଧିକରଣ ଲିମିଟେଡ଼ (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ସେଲ୍') କାଲ୍ଟା ଲୁହାପଥର ଖଣିରେ ରେଳ ୱାଗନ୍ ରେ ଲୁହାପଥର ପିଣ୍ଡ ଏବଂ ଗୁଣ୍ଡ ଉଠାଇବା, ପରିବହନ ଏବଂ ବୋଝାଇ କରିବା ପାଇଁ ଟେଣ୍ଡର ଜାରି କରିଥିଲେ । ଟେଣ୍ଡରକୁ ଦୁଇଟି ଭାଗରେ ଦାଖଲ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା: (i) ବୈଷୟିକ-ବାଣିଜ୍ୟିକ ମାନଦଣ୍ଡ (ଭାଗ-I) ଏବଂ (ii) ନିଲାମ ଡାକ ମୂଲ୍ୟ (ଭାଗ-II) । କେବଳ ବୈଷୟିକ-ବାଣିଜ୍ୟିକ ମାନଦଣ୍ଡ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରେ ଏବଂ ଯଦି ନିଲାମ ଡକାଳି ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ତେବେ ଟେଣ୍ଡରର ନିଲାମ ଡାକ ମୂଲ୍ୟକୁ ଖୋଲିବାର ଥିଲା । 2000 ମସିହା ଜୁନ୍ 5 ତାରିଖର ପ୍ରଥମ ନୋଟିସ୍ ର ଜବାବରେ 19ଟି ଟେଣ୍ଡର କାଗଜପତ୍ର ବିକ୍ରି ହୋଇଥିଲା । ତେବେ, କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କେବଳ 10 ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପାଇଥିଲେ । ବୈଷୟିକ-ବାଣିଜ୍ୟିକ ମାନଦଣ୍ଡ (ଭାଗ-I) ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ କେବଳ ଜଣେ ନିଲାମ ଡକାଳି, ଯଥା ମେସର୍ସ ଓର୍ସ ଇଣ୍ଡିଆ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ଼ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏଠାରେ) ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ।

ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, କାରଣ ନିଲାମ ଡାକ ମୂଲ୍ୟ (ଭାଗ-II) ଖୋଲିବା ପାଇଁ, କ୍ରୟ/ଚୁକ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟା, 2000 ର ଧାରା 7.7 ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବନିମ୍ନ ତିନୋଟି ବୈଷୟିକ-ବାଣିଜ୍ୟିକ ଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ୪ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2000 ରେ ପୁନଃ-ଟେଣ୍ଡର ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତିରେ 'କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଉନ୍ନତି ନ ହୋଇଥାବା' କାରଣରୁ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ତୃତୀୟ ଥର ପାଇଁ ଟେଣ୍ଡର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଟେଣ୍ଡର ଆହ୍ୱାନ କରି ଚତୁର୍ଥ ବିଜ୍ଞପ୍ତି 22 ଜାନୁଆରୀ, 2001 ରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସମାନ ଭାଗ୍ୟର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ପଞ୍ଚମ ଥର ପାଇଁ 7 ମେ, 2001ରେ ଟେଣ୍ଡର ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ନିଲାମ ଡାକ ସର୍ବନିମ୍ନ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ନିଲାମ ଡାକକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା (ସେଲ୍) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଓଜେସି ନଂ 3508/2002 ଭାବରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତା (ସେଲ୍) କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପକୃତ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଟେଣ୍ଡର ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ପୂର୍ବ ଚାରିଟି ନୋଟିସକୁ ବାତିଲ କରିଥିଲେ, ଯିଏକି ଟେଣ୍ଡର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟ ମାନଦଣ୍ଡ ଅଭାବରୁ ପୂର୍ବରୁ ନିଜକୁ ଯୋଗ୍ୟ କରିପାରିନଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ, ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ମାନକକୁ 5ମ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ କୋହଳ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ଉପଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ, ଟେଣ୍ଡରଗୁଡିକ ଖୋଲାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କ ନିଲାମ ଡାକକୁ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ବେଆଇନ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ଏହି ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 2002 ମସିହା ମେ 30 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଜରିଆରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା 2002 ର ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ନଂ 4 ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା । 2003 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 3 ତାରିଖର ଏକ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟଧୀଶଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ (ସେଲ୍) ଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ଖୋଲିବାକୁ ଏବଂ

ଆବେଦନକାରୀ (ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2) ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 3 (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ମାମଲା ଉପରେ ରିଟ୍ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଏକ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ଉଭୟ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ 28 ନଭେମ୍ବର, 2003 ରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

4. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ସେଲ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସୂଚନା ନଦେଇ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଟେଣ୍ଡର ଖୋଲିଥିଲେ । ସେଲ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସହ ଦର ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ପାରିତ ଆଦେଶର ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ଏବଂ/କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ/ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅନେକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2003 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 3 ତାରିଖର ଆଦେଶକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା 2004 ମସିହାର ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 46 ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ସ୍ପଷ୍ଟୀକରଣ ପାଇଁ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା 2004 ର ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 48 ଦାଖଲ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କର ଅଯୋଗ୍ୟତା ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 2004 ର ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 57 ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣା ଏବଂ ସମାଧାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ମାମଲାର ଫଇସଲା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରି 2005 ର ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 9 ଏବଂ 10 ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

5. ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 16 ଫେବୃଆରୀ, 2005 ର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଆଦେଶରେ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ପକ୍ଷ-ଉତ୍ତରଦାତା ଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ତଥା ଅଦାଲତରେ ମଧ୍ୟ ଜାଲିଆତି କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେ 28 ଜୁନ୍,2005 ରେ ଫେବୃଆରୀ 16, 2005 ତାରିଖର ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ବିବିଧ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା

63/2005 ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିରୋଧୀ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଜାଲିଆତି କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସଂସ୍ଥା (ସିବିଆଇ) କିମ୍ବା ଦୁର୍ନୀତି ନିବାରଣ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇଥିଲା । ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କିଛି କରାଯାଇ ନଥିଲା, ସେ ପୁଣିଥରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା 2006 ର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (ଦେୱାନୀ) ସଂଖ୍ୟା ..../2006 (2006 ର ସିସି 2486) ଭାବରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା।ଉକ୍ତ ଆବେଦନଟି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ 12 ମେ, 2006 ରେ "ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାରୁ ବିରତ ରହିବାକୁ ଅନୁରୋଧ" କାରଣରୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନଟିର ତ୍ୱରିତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଅନୁରୋଧ କରିବେ, ତେବେ ଉକ୍ତ ଅନୁରୋଧକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯିବ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଫଇସଲା କରାଯିବ । ଏହା ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଯେ ଏହା ପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ଆବେଦନ ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆବେଦନକାରୀ 6 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2006 ରେ ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଦାୟର କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ ।

6. 9 ଅକ୍ଟୋବର, 2006 ରେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଉପରେ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲାକୁ 8 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2007 ରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା, ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପାରିତ ହୋଇଥିଲା;

"ଜାରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି ।

ସେବା ଜାରି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 (ମୂଳ ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ତରଫରୁ କେହି ହାଜର ହୋଇନାହାଁନ୍ତି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ପରେ ବିଷୟଟିକୁ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରାଯାଉ ।"

7. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଉପରୋକ୍ତ ଆଦେଶ ପରେ ହିଁ ସବୁ ଅତି ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ଗତି କରୁଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶେଷରେ ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ବେଆଇନ ଥିଲା, ଆଇନର ବିପରୀତ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ'

8. ଆମେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

9. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ଅଦାଲତ ତଥା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଠକେଇ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ସମସ୍ତ ଆଦେଶ କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ ବାତିଲ ହେବା ଏବଂ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବିଧ ଆବେଦନ ଗୁଡିକ ରଖାଯାଇଥିଲା, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସେଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା 'ତଥାକଥିତ' ବୁଝାମଣା ଆଧାରରେ ସମସ୍ତ ଆବେଦନର ଫଇସଲା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ସେ କେବେ କୌଣସି ବୁଝାମଣା କିମ୍ବା ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିନଥିଲେ । ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସି. ଏମ. ରମେଶ, ଯିଏ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀ ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜାରି କରିଥିଲେ, ସେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ସହିତ ହାତ ମିଳାଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଗତ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ରମେଶଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାର ତାଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ସେଲ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇପାରି ନଥାନ୍ତେ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କିମ୍ବା ସମାଧାନରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରି ନଥାନ୍ତେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଅବଧି ପାଇଁ, ଆଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ଆବେଦନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶଙ୍କ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସି ନଥିଲା ଏବଂ ମାମଲାର ଶୁଣାଣି ନକରିବା ବିଷୟରେ ଅଭିଯୋଗ କରି ତାଙ୍କୁ ଏହି ଅଦାଲତକୁ

ଆସିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ତଥାପି କୌଣସି ଅଗ୍ରଗତି ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବା ପରେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏକ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରେ ହିଁ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ସେ ହାଜର ହେବେ ନାହିଁ, ତେବେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ ହେବ ତେବେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ମାମଲାକୁ ତରବରିଆ ଭାବରେ ସମାଧାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା ଯେ ବିବିଧ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଜଣେ ନୂତନ ଓକିଲ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଯିଏ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ । କେତେକ ଖାଲି କାଗଜ ଯାହା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀ ପୂର୍ବରୁ ଦସ୍ତଖତ କରିଥାଇପାରନ୍ତି, ଯାହା ଆବେଦନକାରୀ ଏପରି ବୁଝାମଣା ପାଇଁ ରାଜି ଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆବେଦନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥିଲା; ଏହି ବୁଝାମଣା ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଆଧାରରେ, ସମସ୍ତ ପକ୍ଷ ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ମାମଲାର ସମାଧାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ କିଛି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରି ମାମଲା ଶେଷରେ ଫଇସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ତଦନୁସାରେ 2004ର 46, 48 ଏବଂ 57 ନମ୍ବର ବିଶିଷ୍ଟ ସମସ୍ତ ତିନୋଟି ବିବିଧ ଆବେଦନର ଫଇସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ବାତିଲ ଏବଂ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ମାମଲାଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଇବା ଉଚିତ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଆବେଦନ ଉପରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ନୂତନ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇପାରିବ ।

10. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1-ସେଲ ର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଖଣ୍ଡନ କରିଥିଲେ । ସେଲ୍ ବିରୋଧରେ ସମସ୍ତ ଆରୋପ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ଏକ ସତ୍ୟପାଠ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ସେଲକୁ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ସେଲ୍ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେଲ୍ ବିରୋଧରେ ଏପରି ଅଭିଯୋଗର ସମର୍ଥନରେ କୌଣସି ତଥ୍ୟ ବିନା ନଗ୍ନ ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ଅପରପକ୍ଷରେ, ସେଲ୍ ସବୁ ସମୟରେ ଆଇନର କଠୋର ଅନୁପାଳନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ଓକିଲ

ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, 4ର୍ଥ ଟେଣ୍ଡରକୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଏବଂ ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ସେଲ୍ କୁ ଏକ ଚିଠିରେ ସମ୍ବୋଧିତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପାୱାର୍ ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଏବଂ ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ପ୍ରତିନିଧି ରମେଶଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନୋଟିସ୍ ଅନୁଯାୟୀ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ । ତଦନୁସାରେ, ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟସ୍ ଏହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରମେଶଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ନ୍ୟସ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କିମ୍ବା ଅଦାଲତଙ୍କଠାରେ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଠକେଇ କରାଯାଇଛି । ସେଲ୍ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲ ଆହୁରି କହିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଆଦୌ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି 5 ଅଧୀନରେ ଥିଲା ଏବଂ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି 4 ଅଧୀନରେ ନଥିଲା । ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି 5ର ଅବଧି ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ତିନି ବର୍ଷର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନଥିଲା କିମ୍ବା ସେ ଚୁକ୍ତି ଜାରି ରଖିବାକୁ ଜିଦ୍ କରି ପାରିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ।

11. ଅନ୍ୟଥା, ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେଲ୍ କୁ କୌଣସି ସମୟରେ କୌଣସି ଯୋଗାଯୋଗ ପଠାଯାଇ ନଥିଲା ଯେ ଯଦିଓ ପୂର୍ବରୁ ସେ ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ରମେଶଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପାୱାର୍ ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜାରି କରିଥିଲେ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କିମ୍ବା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ସେଲ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ, ଯଦିଓ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ନଥିଲେ ଏବଂ ସେଲ୍ କୁ ଏକ ଯୋଗାଯୋଗ ପଠାଇଥିଲେ ଯେ ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ରମେଶ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ । ତେଣୁ, ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସେଲ ବିରୋଧରେ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନଥିଲା କିମ୍ବା ସେ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

12. ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2-ମେସର୍ସ ଓର୍ସ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ତରଫରୁ ଓକିଲ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ମାମଲା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ବାସ୍ତବରେ ସେଲ୍ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁଗୃହୀତ କରିଥିଲା ଯାହା ତଥ୍ୟରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ନିର୍ଣ୍ଣୟରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ସେଲ୍ ର ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ପଞ୍ଚମ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଲାମ ଡାକ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ତଥାପି, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଥିଲେ, ସେଲ୍ ଅନ୍ୟ ନିଲାମ ଡକାଳି ମାନଙ୍କୁ ଅଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ବିବେଚନା କରି ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ବାତିଲ କରି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉପକୃତ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲେ । ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ସଠିକ୍ ଏବଂ ସେଲ୍ ର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବେଆଇନ ଏବଂ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ଥିଲା । ତେଣୁ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରି ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ପୁନର୍ବିଚାର କରିବାକୁ ସେଲକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏପରିକି ସେଲ୍ ର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ସେଲ୍ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିନଥିଲେ । ଏହାପରେ ଚତୁର୍ଥ ଟେଣ୍ଡର ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ନିଲାମ ଡକାଳିଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ କିମ୍ବା ଆଧାର ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।

13. ଆମେ ପକ୍ଷ ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ଯୁକ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିଛୁ ।

14. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସହିତ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଠକେଇ କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ସପକ୍ଷରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ସେଲ୍ ର ବିବାଦୀୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଯିବା ଯୋଗ୍ୟ । ଓକିଲଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ତଥା ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରମେଶ, ଯାହାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଆବେଦନକାରୀ ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ଜାରି କରିଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଙ୍କ ପକ୍ଷ ନେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାୱାର ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତଥାପି ତାଙ୍କୁ ସେଲ୍ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ 'ତଥାକଥିତ' ଆପୋଷ ବୁଝାମଣା ଏବଂ ସମାଧାନ ହୋଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ସେ ଅଧିକୃତ ନଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିବିଧ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରିପାରିନଥାଆନ୍ତେ ।

15. ଏହା ସୁସ୍ଥିରୀକୃତ ଯେ ପ୍ରାୟ ତିନି ଶତାବ୍ଦୀ ପୂର୍ବରୁ ଇଂଲଣ୍ଡର ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଏଡୱାର୍ଡ କୋକ୍ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ "ଠକେଇ ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇଥାଏ, ମଣ୍ଡଳୀଗତ କିମ୍ବା ସାମୟିକ ହେଉ" । *ଏସ୍. ପି. ଚେଙ୍ଗଲବରାୟ ନାଇଡୁ (ମୃତ), ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବନାମ ଭି. ଜଗନ୍ନାଥ (ମୃତ), ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା,* (1994) 1 SCC 1 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଜାଲିଆତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ରାୟ/ଡିକ୍ରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଅବୈଧ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରିବାକୁ ପଡିବ ।

16. *ଏ. ଭି. ପାପାୟା ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବନାମ ଏ. ପି. ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,* (2007) 4 SCC 221 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସଦ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା । ଇଂରାଜୀ ଏବଂ ଭାରତୀୟ ମାମଲା ଉପରେ ବିଚାର କରି, ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ (ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସି.କେ. ଥାକ୍କର) କହିଛନ୍ତି:

> "ତେଣୁ ଏହା ଆଇନର ସ୍ଥିରୀକୃତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଯେ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଉପରେ ଜାଲିଆତି କରି ପ୍ରାପ୍ତ ଏକ ରାୟ, ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ଅବୈଧ ଅଟେ ଏବଂ ଏହାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ତିମ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ଦ୍ୱାରା ଏପରି ଏକ ରାୟ, ଡିକ୍ରି କିମ୍ବା ଆଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା, ଉଚ୍ଚତର କିମ୍ବା ନିମ୍ନତର ହେଉ, ଅବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବାକୁ ହେବ । ଏହାକୁ ଯେକୌଣସି ଅଦାଲତରେ, ଯେକୌଣସି ସମୟରେ, ଆବେଦନ, ସଂଶୋଧନ, ରିଟ୍ କିମ୍ବା ଏପରିକି ସମାନ୍ତରାଳ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇପାରିବ ।"

17. ଅଦାଲତ ଠକେଇକୁ ଅନ୍ୟର ଅନୁଚିତ ଫାଇଦା ଉଠାଇ କିଛି ହାସଲ କରିବାର ପରିକଳ୍ପନା ସହିତ ଜାଣିଶୁଣି ପ୍ରତାରଣାର ଅଧିନିୟମ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଜାଲିଆତିରେ ଜଣେ ଅନ୍ୟର କ୍ଷତି ଏବଂ ମୂଲ୍ୟରେ ଲାଭ ପାଇଥାଏ । ଏପରିକି ସବୁଠାରୁ ଗମ୍ଭୀର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ଜାଲିଆତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ବି କଳୁଷିତ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଜାଲିଆତି ହେଉଛି ଏକ ବାହ୍ୟ ସମାନ୍ତରାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାହା ସମସ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦୂଷିତ କରେ, ତାହା ଲୋକଲକ୍ଷୀରେ ହେଉ କିମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷରେ ହେଉ ।

18. ଯେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଆଇନର ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ପୃକ୍ତ କୌଣସି ଦୁଇଟି ମତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନେକ ରାୟରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ନୀତି ଉପରେ ବିବାଦ କରିନଥିଲେ । ତେବେ, ସେମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନୁପାତର କୌଣସି ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ ।

19. ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି କୁହାଯାଇଛି ଯେ, ସେଲ୍ ଅନୁଯାୟୀ, ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ପରେ, ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସମେତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଲ୍ କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ରମେଶ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ । କୌଣସି ସମୟରେ, ଆବେଦନକାରୀ ରମେଶଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ କରିନଥିଲେ କିମ୍ବା ରମେଶଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ପୂର୍ବରୁ ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ପାୱାର୍ ଅଫ୍ ଆଟର୍ଣ୍ଣି ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ ବୋଲି ସେ ସେଲ୍ କୁ ସୂଚନା ଦେଇନଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସେଲ୍ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହା ଦ୍ୱାରା ଠକେଇ କିମ୍ବା ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଥିଲେ ।

20. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷତାର ନୀତି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ହୋଇଥିବାର ତର୍କର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ ଏକ ଲିଖିତ ଯୋଗାଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସେଲ୍ କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ରମେଶ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ, ଏହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୁହଁରେ କହେ ନାହିଁ ଯେ ସେଲ୍ ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ଭଙ୍ଗ କରିଛି ।

21. ସେଲ୍ ଏହାର ଲିଖିତ ଉପସ୍ଥାପନରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲା ଯେ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କରିଥିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିଶୁଣି ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କାରଣରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ । ଓକିଲ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରି ନଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି କୁହାଯାଇଛି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 4 ରଦ୍ଦ ହେବା ପରେ, ଯଦିଓ ବେଆଇନ ଭାବେ, ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 5 ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଲାମ ଡାକକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହା 2002-05 ଅର୍ଥାତ୍ ତିନି ବର୍ଷ ପାଇଁ ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଅବଧି ପୂରଣ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ସମାପ୍ତ ହୋଇନଥିଲା କିମ୍ବା ହଠାତ୍ ବନ୍ଦ ହୋଇନଥିଲା । ସମୟର ପ୍ରବାହ ଦ୍ୱାରା ଏହା 2005 ରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଯାହା କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 4 ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା, ଯାହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ସେହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ, ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଡକାଯାଇଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ଟେଣ୍ଡର ନୋଟିସ୍ ନମ୍ବର 5 ର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀ କାମ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏହାର ଲାଭ ଉଠାଇଥିଲେ । 4 ନମ୍ବର ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର କିମ୍ବା କାରଣ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।

22. ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ତର୍କରେ ଆମେ ଯଥେଷ୍ଟ ଯୌକ୍ତିକତା ପାଇଥାଉ । ନଥିରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 4 କୁ ଅନୁଚିତ ଭାବରେ ଅଣଦେଖା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେଲ୍ ଦ୍ୱାରା ଏହା ଅଧୀନରେ କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଯାହା ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 5 ଅଧୀନରେ ଏକ ଚୁକ୍ତି ଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 5 ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ, ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 4 ବିରୋଧରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ର ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ପରେ, ସେଲ୍ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲା, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2ର ନିଲାମ ଡାକ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମ ପାଇଁ, ସେଲ୍ ଅନୁରୋଧ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଜୋର ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ତେଣୁ, ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ତର୍କରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ ଏବଂ ତର୍କକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ ।

23. ସେଲ୍ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଏକ ଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି ଯେ ଯେପରି ତାଙ୍କୁ କେବେ କୌଣସି ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନରେ ପାରିତ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶ ଅନୁସରଣରେ ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ନିଲାମ ଡକାଳିଙ୍କ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ତେବେ ପ୍ରକୃତ ତଥ୍ୟ ଅଦାଲତରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ତଥ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ ଥିଲା । ସେଲ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା, ସେ ନୋଟିସ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେଲକୁ ଲିଖିତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ରିଥୱିକ୍ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟର ରମେଶଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଛନ୍ତି । ନିଲାମ ଡାକ ବିଚାର ସମୟରେ ରମେଶ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 2 ର ନିଲାମ ଡାକ ସର୍ବନିମ୍ନ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଚୁକ୍ତିନାମା ଦିଆଯାଇଥିଲା (ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 4 ଅଧୀନରେ) । ଉକ୍ତ ଚୁକ୍ତିର ଟେଣ୍ଡର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ସଂଖ୍ୟା 5 ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ଚୁକ୍ତିନାମା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ, ଯାହା ଏଠାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ, ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ ।

24. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ର ଅସାଧାରଣ, ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଅଟେ । ଯଥେଷ୍ଟ ନ୍ୟାୟ କରିବା ପାଇଁ ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିଶେଷାଧିକାର ରିଟ୍ ଗୁଡିକ ଜାରି କରାଯାଏ । ତେଣୁ, ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ରିଟ୍ ଅଦାଲତକୁ ଯାଉଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ବାସ୍ତବ ତଥ୍ୟ ସହିତ ଆସିବା ଉଚିତ, କିଛି ଲୁଚାଇ କିମ୍ବା ଦମନ ନକରି ଅଦାଲତ ସମ୍ମୁଖରେ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ମାଗିବେ । ଯଦି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଏବଂ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟର କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ଖୁଲାସା ହୁଏ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଆବେଦନକାରୀ ଅଦାଲତକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବାରେ ଦୋଷୀ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଦାବି କରିବାର ଗୁଣବତ୍ତା ବିଚାର ନକରି ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଖାରଜ କରାଯାଇପାରେ ।

25. ପ୍ରମୁଖ ମାମଲା *ଆର୍. ବନାମ କେନ୍ସିଙ୍ଗଟନ୍ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, ଏକ ତରଫା ପଲିଗ୍ନାକ୍* (1917) 1 KB 486 : 86 LJ KB 257:116 LT 136 ରେ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସ୍କ୍ରୁଟନ୍, ଏଲ୍ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଶବ୍ଦରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି:

> "ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ନିୟମ ରହିଛି, ଏବଂ ଏହା ବଜାୟ ରଖିବା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯେ ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଏକ ତରଫା ପକ୍ଷୀୟ ବିବୃତିରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ଖୁଲାସା କରିବା ଉଚିତ୍ - ଏହା ତଥ୍ୟ କହୁଛି, ଆଇନ ନୁହେଁ । ଯଦି ସେ ସମର୍ଥନ କରିପାରିବେ, ତେବେ ସେ ଆଇନକୁ ଭୁଲ୍ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ; *ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ଉଚିତ । କିନ୍ତୁ ଏହା ତଥ୍ୟ ବିଷୟରେ କିଛି ଜାଣେ ନାହିଁ,* ଏବଂ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଦାୟିତ୍ୱକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି, ଯଦି ଏହା ଜାଣିବାକୁ ପାଏ ଯେ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିବୃତିର ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ନିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ବାତିଲ କରିବେ ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

26. ଏକ ବିଶେଷାଧିକାରଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ଏକ ସାଧାରଣ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ବିଶେଷ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ସମୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଅଦାଲତ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଥିବା ପକ୍ଷର ଆଚରଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବେ । ଯଦି ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଏକ ମିଥ୍ୟା ବିବୃତି ଦିଅନ୍ତି କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିବାକୁ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟ କିମ୍ବା ପ୍ରୟାସକୁ ଦମନ କରନ୍ତି, ତେବେ କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଖାରଜ କରିପାରନ୍ତି *ଏବଂ "ଆପଣ ଯାହା କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ଆବେଦନ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ"* କହି ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ମନା କରିପାରନ୍ତି । ଏହି ନିୟମ ବୃହତ୍ତର ଲୋକହିତରେ ବିକଶିତ ହୋଇଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଦାଲତ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ପ୍ରତାରଣା କରି ଅସତ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାକାରୀମାନେ ଏହାର ଅପବ୍ୟବହାରରୁ ନିବୃତ୍ତ ହୋଇପାରିବେ ।

27. *କେନ୍ସିଙ୍ଗଟନ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ, (ଉପରୋକ୍ତ)*ରେ ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଭିସ୍କାଉଣ୍ଟ ରିଡିଂ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

> "ଯେଉଁଠାରେ ସର୍ତ୍ତାଧୀନ ଆଦେଶ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତରେ ଏକ ତରଫା ପକ୍ଷୀୟ ଆବେଦନ କରାଯାଇଛି, ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି ଯେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ ଶପଥ ପତ୍ର ସ୍ୱଷ୍ଟ ନୁହେଁ ଏବଂ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇ ନାହିଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ, ଗୁଣବତ୍ତାର ଯାଞ୍ଚ ସହିତ ଆଗକୁ ବଢିବାକୁ ମନା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା, କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ସେହି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଳୟର ମନରେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଆଣିଥାଏ ଯେ ଏହା ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଛି । ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଶପଥ ପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ ଏବଂ ସତ୍ୟପାଠ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ସତ୍ୟ ତଥ୍ୟ ଜାଣିବା ସମୟରେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶୁଣାଯିବ । *କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ଶୁଣାଣିର ଫଳାଫଳ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ଛାଡି ନଥାଏ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତାରିତ ହୋଇଛି, ତେବେ ଏହା ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ*

ଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରିବ, ଯାହା କେବଳ ଏକ ବିଭ୍ରାନ୍ତିକର ସତ୍ୟପାଠ ମାଧ୍ୟମରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

28. ଉପରୋକ୍ତ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆମ ଆଇନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁ ପକ୍ଷ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର କିମ୍ବା ଅନୁଚ୍ଛେଦ 226 ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଶେଷ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରନ୍ତି, ସେ ସତ୍ୟପ୍ରିୟ, ସ୍ୱଷ୍ଟବାଦୀ ଏବଂ ନିଷ୍କପଟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟ ବିନା କୌଣସି ସନ୍ଦେହରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଉଚିତ, ଯଦିଓ ସେଗୁଡିକ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ 'ଲୁଚକାଳି' ଖେଳିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଏବଂ ଚାପି ରଖିବାକୁ (ଲୁଚାଇବା) ପସନ୍ଦ କରୁଥିବା ତଥ୍ୟକୁ 'ଭାବିଚିନ୍ତି ବାଛିବାକୁ' କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ନକରିବାକୁ (ଗୋପନ ରଖିବାକୁ) ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ରିଟ୍ ଅଧିକାରିତାର ମୂଳ ଆଧାର ସତ୍ୟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ (ସଠିକ୍) ତଥ୍ୟର ଖୁଲାସା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କିମ୍ବା ବିକୃତ କରାଯାଏ, ତେବେ ରିଟ୍ ଅଦାଲତ ଗୁଡ଼ିକର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପ୍ରୟୋଗ ଅସମ୍ଭବ ହୋଇଯିବ । ଆବେଦନକାରୀ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ବିନା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିବା ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି, "ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନ ଜାଣେ କିନ୍ତୁ ତଥ୍ୟ ନୁହେଁ ।"

29. ଯଦି *କେନ୍ସିଙ୍ଗଟନ୍ ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ* ମାମଲାରେ ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖାଯାଏ, ତେବେଜଣେ ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ଯିଏ ସ୍ୱଷ୍ଟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ 'ପୂର୍ବରୁ ଗୋପନ ରଖାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଉନ୍ମୋଚନ' ସହିତ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ, ସେ ଏପରି 'ତ୍ରୁଟିଯୁକ୍ତ ତଥ୍ୟ' ସହିତ ରିଟ୍ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କରିବା କିମ୍ବା ଲୁଚାଇ ରଖିବା ସମର୍ଥନୀୟ ନୁହେଁ । ଏହା ଏକ ପ୍ରତାରଣା, ଚତୁରତା, ଛଳ କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା କଥନ, ଯାହାର ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଏବଂ ବିଶେଷ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ସମସ୍ତ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତ ଢଙ୍ଗରେ ଦର୍ଶାନ୍ତି ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିଜକୁ ନିରାପଦ ରଖିବା ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାଧିନ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଏହାର ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାରକୁ ରୋକିବା ଏବଂ ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ମାମଲାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପାଇଁ ଆଗକୁ ବଢିବାରୁ ମନା କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟର

ଅନ୍ତର୍ନିହିତ କ୍ଷମତା ଅଛି । ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ନକରନ୍ତି, ତେବେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ବିଫଳ ହେବେ । ବାସ୍ତବରେ, ଏପରି ଦରଖାସ୍ତକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅବମାନନା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

30. ଆସନ୍ତୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କେତେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବା:

31. *ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ ବନାମ କର୍ଣ୍ଣାଲ ଡିଷ୍ଟିଲେରୀ,* (1977) 2 ଏସ. ସି. ସି. 431 ମାମଲାରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରାୟ ଏକ ସହମତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଥିଲେ ଯେ 6 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1976 ରେ ମଦ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଲାଇସେନ୍ସ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ଡିଷ୍ଟିଲେରୀ ଏହାର ସପକ୍ଷରେ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଲାଇସେନ୍ସ ଅଧୀନରେ ମଦ ଉତ୍ପାଦନ ବନ୍ଦ କରିବ । ତା'ପରେ, କମ୍ପାନୀ 1976-77 ପାଇଁ ମଦ ଉତ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଲାଇସେନ୍ସର ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବେଦଖଲ ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆଧାରରେ ବେଦଖଲ ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ-କମ୍ପାନୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଏହାଙ୍କୁ ବିଭ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ପରୋକ୍ଷ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

32. *ବିଜୟ କୁମାର ବନାମ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟ,* (1983) 3 SCC 333 ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଥିଲା ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ନାମଲେଖା ବାତିଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ତାରିଖରେ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଛାତ୍ର ଭାବରେ ଅଧ୍ୟୟନ ଜାରି ରଖିଥିଲେ । ସେହି ବିବୃତି ଆଧାରରେ ସେମାନେ *ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାର* ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ ।ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଦନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅସ୍ଥାୟୀ ନାମଲେଖା 1 ଅକ୍ଟୋବର, 1982 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହିଥିଲା ନା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ରିପୋର୍ଟରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କର ଅସ୍ଥାୟୀ ନାମଲେଖା 1 ଅକ୍ଟୋବର,1982 ର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଦାଲତରେ ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ଅନୁକୂଳ ଆଦେଶ ପାଇଥିଲେ ।

କେ.ଡ଼ି. ଶର୍ମା ବନାମ ଭାରତୀୟ ଇସ୍ପାତ ପ୍ରାଧିକରଣ ଲିମିଟେଡ଼ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସି.କେ. ଥାକର]

33. ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି:

"କିନ୍ତୁ ଏହି ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ପାଇଁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କଦାପି ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିନଥାନ୍ତେ । ଏପରି ଆଚରଣ କାରଣରୁ ସେମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରୁ କୌଣସି ଆଶ୍ୱସ୍ତି କିମ୍ବା ସହାୟତା ପାଇବା ପାଇଁ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।"

34. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ନିନ୍ଦନୀୟ ଆଚରଣକୁ ନିନ୍ଦା କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି;

"ତେବେ ଏହି ମାମଲାରୁ ବିଦାୟ ନେବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବୁ ଯେ ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ଓକିଲଙ୍କ ଆଚରଣ କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାର (ଡକ୍ଟର ଏ. କେ. କପୁର ଯିଏ ଅଦାଲତରେ ଓକିଲାତି କରୁଥିବା ଜଣେ ଚିକିତ୍ସା-ଆଇନ ପରାମର୍ଶଦାତା) ସବୁଠାରୁ ନିନ୍ଦନୀୟ ଏବଂ ନିନ୍ଦା କରିବା ଯୋଗ୍ୟ । ସେ ନେଇ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶଯୋଗ୍ୟ କାରଣ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ କିପରି ଦୁଇ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଓକିଲ (ଯିଏ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାର ସମର୍ଥନରେ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି) ମିଛ କହିବା ଏବଂ କଲେଜ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନଥିର ମନଗଢ଼ା ଏବଂ ହେରଫେର ଅଭିଯୋଗ କରିବାରେ ଲିପ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ପରିସ୍ଥିତି କିପରି ସେମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅଛି । ଏହି ତିନିଜଣ ଯୁବ ଭଦ୍ରଲୋକଙ୍କ ପଶ୍ଚାତାପ ଉପରେ ଏହା ଏକ ଦୁଃଖଦ ମନ୍ତବ୍ୟ, ଯେଉଁମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବିକାର ଦ୍ୱାରଦେଶରେ ଅଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ, ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତିଙ୍କ ରିପୋର୍ଟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଉଭୟ ମେଡିକାଲ୍ କାଉନସିଲ୍ ତଥା ବାର୍ କାଉନସିଲ୍ କୁ ପଠାଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଥିଲୁ, କିନ୍ତୁ ଆମେ ଏପରି କରିବାରୁ ଦୂରେଇ ରହିଲୁ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଉଭୟ ତାଙ୍କ ମକ୍କେଲଙ୍କ ତରଫରୁ ତଥା ନିଜ ତରଫରୁ ନିଃସର୍ତ୍ତ କ୍ଷମା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରୁ ଅନୁକମ୍ପା ଯାଚନା କରିଥିଲେ । *ତଥାପି, ସେମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଢ଼ ଅସନ୍ତୋଷ ବ୍ୟକ୍ତ କରି ଆମେ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ ହୃଦୟ ସହିତ ଏହି ମାମଲାରୁ ବିଦାୟ ନେଉଛୁ* ......"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

35. *ୱେଲକମ୍ ହୋଟେଲ ବନାମ ଏ.ପି. ରାଜ୍ୟ*, (1983) 4 SCC 575 ମାମଲାରେ କେତେକ ହୋଟେଲ ମାଲିକ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀର ସର୍ବାଧିକ ମୂଲ୍ୟକୁ ଆପତ୍ତି କରି ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଏହା ଅଲାଭକର ଥିଲା ଏବଂ ଏକ ତରଫା ରହିତାଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲା । ତେବେ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବୁଝାମଣା ଅନୁଯାୟୀ ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

36. ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି:

"ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଏହିପରି ଆଚରଣ କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିକଟରୁ କୌଣସି ବିଚାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର ନୁହଁନ୍ତି ।"

37. *କୃଷି ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦ ବନାମ ଓସୱାଲ ଏଗ୍ରୋ ଫର୍ଣ୍ଣେ*, (1996) 4 SCC 297 ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା । ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ, ଏହା ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଉ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲା ଏବଂ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଆଦେଶ ହାସଲ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀ 'ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ' କୁ ଲୁଚାଇବାରେ ଦୋଷୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ ।

38. *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସରଭ ପ୍ରୀତ*, (2002) 9 SCC 601 ମାମଲାରେ, A ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇନଥିବା ତାଙ୍କ ଦୃଢ଼ କଥନ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ କେବଳ ଆବଶ୍ୟକ ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇନଥିଲା, ବରଂ ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉକ୍ତ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ ବୋଲି ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

39. *ଭାରତ ସଂଘ ବନାମ ମୁନୀଶ ସୁନେଜା*, (2001) 3 SCC 92 ମାମଲାରେ, ବନ୍ଦୀ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ବିଦେଶୀ ମୁଦ୍ରା ସଂରକ୍ଷଣ ଏବଂ

ଚୋରାଚାଲାଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ନିବାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1973 (COFEPOSA) ଅନୁଯାୟୀ ଅଟକ ରଖିବା ଆଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ, ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ସେ ପଞ୍ଜାବ ଏବଂ ହରିୟାଣା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ସମାନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ପୂର୍ବ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିନଥିଲେ ଏବଂ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ପାଇଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଭାରତ ସଂଘ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଆବେଦନରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯେ ସମାନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ତଥ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ନକରିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତରେ ମାରାତ୍ମକ ଅଟେ ।

40. *ଅଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କ ଅଫିସର୍ସ ମହାସଙ୍ଘ ବନାମ ଭାରତ ସଂଘ* 1990 Supp SCC 336 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସନ୍ଦର୍ଭ ଦିଆଯାଇପାରେ । ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 32 ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ମହାସଙ୍ଘ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଙ୍କର ପଦୋନ୍ନତି ନୀତିକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଏକ ଶପଥ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ 'ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜ୍ଞାନମତେ' ବିଷୟବସ୍ତୁ ସତ୍ୟ ବୋଲି ମହାସଙ୍ଘ ସଭାପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା: "ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟାଳୟ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସମାନ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିନାହାଁନ୍ତି" ।

41. ତେବେ ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠରେ ଏହା ଦାବି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ବିବୃତି 'ମିଥ୍ୟା' ଥିଲା । ମହାସଙ୍ଘ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାୟର କରିଥିଲା, ଯାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଉ ଏକ ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ଆହୁରି ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ପଦୋନ୍ନତି ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 58 ଜଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେଉଁମାନେ ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ହୋଇନଥିଲେ ।

42. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତର ସତ୍ୟପାଠରେ, ପୁନର୍ବାର, ଆବେଦନକାରୀ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା:"ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ

ବିଷୟରେ ବୟାନକାରୀଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା, ତେଣୁ ଏହା ତାଙ୍କ ଜ୍ଞାନକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଯାଇଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଆଜି ମଧ୍ୟ ସେହି ସମସ୍ତ 58 ଜଣ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ନାମ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପଦୋନ୍ନତି/ଅନୁଗ୍ରହ କରାଯାଇଛି । ବ୍ୟାଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେହି ବିବୃତି ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଥିଲା । କେବଳ ଆବେଦନକାରୀ-ଫେଡେରେସନ୍ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀକୁ ପଦୋନ୍ନତି ପାଇଥିବା ସମସ୍ତ 58 ଜଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନାମ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ନଥିଲେ, ବରଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ ପକ୍ଷ-ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ଯୋଗ ଦେଇ ସେହି ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପଦୋନ୍ନତି ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ମାଗିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହା ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚିତ୍ ତଥ୍ୟ ନେଇ ଆସିନଥିଲେ ଏବଂ କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

43. 'ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ 'ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ଅସ୍ୱୀକାର କରି' ଏବଂ ମହାସଙ୍ଘ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା କୌଶଳକୁ 'ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର' ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି:

> "ଆମ ମନରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ କେବଳ ଆବେଦନରେ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇ ନାହାଁନ୍ତି ବରଂ ନ୍ୟାୟିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ।
>
> . . .
>
> ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠରେ ଭୁଲ୍ ବିବୃତ୍ତି ବ୍ୟତୀତ, ଆବେଦନକାରୀ ମହାସଙ୍ଘ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରିଛି ଯାହାକୁ କେବଳ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଅପବ୍ୟବହାର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇପାରିବ । ସମାନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକକାଳୀନ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବା, ଯଦିଓ ଅନୁମାନତଃ ବ୍ୟାଙ୍କର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗଠନ ତରଫରୁ, ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ଯାହାକୁ ନିରୁତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ପଡିବ । ନିଜ ନିଜ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସଙ୍ଗଠନ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଉଥିବା ଆବେଦନର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପରେ ଆଲୋକପାତ କରିବାକୁ ଶ୍ରୀ ସଚ୍ଚର ଏବଂ ଶ୍ରୀ ରାମମୂର୍ତ୍ତି ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆମେ ଏପରି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ତର୍ଜମା

କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୁହଁ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ବିବିଧତା ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କେବଳ ସ୍ୱାର୍ଥର ସମାନତା ଅଛି । ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଏବଂ ଏକକ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ସେମାନଙ୍କର ଏକତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଥିଲା । *ବିଭିନ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ଥିଲା ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ମନେହୁଏ ।*"

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

44. 'ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା 'ଗଭୀର ଦୁଃଖିତ' ହୋଇ ଏବଂ ଦେଶର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟାଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱବାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆଚରଣ ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ମନ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି;

"ଆମେ ଏହି ମାମଲାରେ କିଛି ତଥ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛୁ ଏବଂ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଛୁ କାରଣ ଏକ ସଂଘର ଏପରି ଆଚରଣ ଦେଖି ଆମେ ଗଭୀର ଦୁଃଖିତ, ଯାହା ଏହି ଦେଶର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବ୍ୟାଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦାବି କରେ । ଜଣେ ଆଶା କରେ ଯେ ଏହିପରି ଅଧିକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କର ବିବାଦକୁ ନିରପେକ୍ଷ ଭାବରେ ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲଢ଼ିବେ ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ତଳକୁ ଖସିଯିବେ ନାହିଁ, ଯାହା କେବଳ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦୂରେଇ ରଖି ଅସ୍ଥାୟୀ ବିଜୟ ହୋଇପାରେ: ଏହା ସାଧାରଣ ଜ୍ଞାନ ଯେ, ବିଳମ୍ବରେ, ଆବେଦନ ଏବଂ ସତ୍ୟପାଠରେ ବିବୃତ୍ତି ବେପରୁଆ ଭାବରେ ଏବଂ ଉପଯୁକ୍ତ ଯାଞ୍ଚ ବିନା ଅସତ୍ୟ ଏବଂ ଜାଣିଶୁଣି ଭୁଲ ବିବୃତ୍ତି ବିଷୟରେ କହିବା ପାଇଁ ନୁହେଁ । *ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ସୁଯୋଗରେ ଏହି ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆଚରଣ ପ୍ରତି ଆମର ଦୃଢ଼ ଏବଂ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଅସନ୍ତୋଷକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ଏବଂ ଆଶା କରୁଛୁ ଯେ ଏହା ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ଅନ୍ୟ ମକଦ୍ଦମାକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଶିକ୍ଷା ହେବ ଏବଂ ଅନ୍ତତଃ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ସଚେତନ ଏବଂ ଅଧିକ ଦାୟିତ୍ୱବୋଧ ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।*

(ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି)

45. *ବିଜୟ ସୟାଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ*, (2003) 9 SCC 401 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି;

"ଆଇନ ଅଦାଲତରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର ପବିତ୍ରତା ଏବଂ ଗମ୍ଭୀରତାକୁ ଜାରି ରଖିବା ଏବଂ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ପକ୍ଷମାନେ ମିଥ୍ୟା କିମ୍ବା ଜାଣିଶୁଣି ଭୁଲ୍ ବିବୃତ୍ତି କିମ୍ବା ମିଥ୍ୟା ବିବରଣୀ ଦେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ/କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କଠାରୁ କିଛି ସ୍ୱାର୍ଥ କିମ୍ବା ଲାଭ ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନା ସହିତ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ କି ଏକ ଅଦାଲତକୁ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ଯେଉଁଠାରେ ସତ୍ୟ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ ହେଉଛି ପବିତ୍ର ଅନୁସରଣ । ଯଦି କୌଣସି ପକ୍ଷ ମିଥ୍ୟା ବିବୃତି ରଖିବା ପାଇଁ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରି ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ କଳୁଷିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଏବଂ ଭୌତିକ ତଥ୍ୟ ଲୁଚାଇ ରଖେ, ତେବେ ଏହା ନିଜର ବିପଦ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟରେ କରେ । ଏଭଳି ପକ୍ଷ ତା'ର ନିଜସ୍ୱ କର୍ମ କାରଣରୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପରିଣାମ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିବା ଉଚିତ । ବେଳେବେଳେ ଏପରି ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ମୁକାବିଲା କରିବାରେ ନ୍ୟାୟାଳୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୋମଳ କିମ୍ବା ଉଦାର ବ୍ୟବହାରକୁ ସଠିକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଭୁଲ ଭାବରେ କିମ୍ବା ହାଲୁକା ଭାବରେ ନିଆଯାଏ । ତେଣୁ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରଶାସନରେ ଆଶା କରାଯାଉଥିବା ଶୁଦ୍ଧତା ଏବଂ ଅନୁଗ୍ରହ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ଏହିପରି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଗମ୍ଭୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ନେବାର ଏକ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।"

46. ଏହି ମାମଲାରେ, ଆବେଦନକାରୀ ସମସ୍ତ ତଥ୍ୟ ସହିତ ଆସିନାହାନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ସୁହାଇବ ସେହିପରି ଭାବରେ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପୂର୍ବକ ରିଟ୍ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ଏକ ଧାରଣା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ରାଜ୍ୟର ଏକ କଳ (ସେଲ୍) ପ୍ରାକୃତିକ ନ୍ୟାୟର ମତବାଦ ଏବଂ ନିରପେକ୍ଷ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୌଳିକ ନୀତି ଅନୁସରଣ କରିନାହିଁ । ଏହା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, କେବଳ ସେହି ଆଧାରରେ, ଆବେଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିଛୁ ଏବଂ ଏପରିକି ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ ମଧ୍ୟ, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ ସେଲ୍ ର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ମାମଲା କରାଯାଇ ନାହିଁ ।

47. ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

କେ.କେ.ଟି. ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଅନୁବାଦକ,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।